

Nebeški glas.

Poslušaj, o poslušaj glas,
Ki v sveto, tiho noč zveni,
Z nebá prihaja na zemljó
In osrečuje vse stvarí:

„Mir bodi tebi, širni svet,
Mir tebi, ves pozemski rod,
Mir tebi, sleharno srce,
Ki krvaviš na zemlji tod!“

Poslušaj, o srce, ta glas,
In ne zakrkní se nikar!
Ta klic naj ti prodrè do dna,
Kjer ti divjá strastij vihar.

Naj te nocoj objame mir,
Naj nikdar ne zbeží iz té,
Naj stare ljuto moč željá,
In potlej — blagor ti, srcé!

Kristina.

Narodna pesem.

Da sem jaz ptičica, kam bi zletela?
Tja bi zletela na štajersko stran;
Ljubemu tam bi na okence sela,
Pa o zvestobi mu svoji bi pela,
Glasno mu pevala noč bi in dan.

Da sem jaz rožica, kje bi cvetela?
Dragemu bila bi okenca kras;
On bi me trgál, za trakom duhtela,
Ljubko duhtela bi, jasno žarela,
Da bi v nedeljo me zrla vsa vas.

Da sem jaz zvezdica, kam bi svetila?
Ljubemu sevála bi na obraz,
Gledala lice mu, radost bi pila,
K sebi v višave ga sinje vabila,
Pótlej presrečna, oh, bila bi jaz.

Gojko.

Breza.

Kot žalujoča devica,
Zagrnjena v závoj tenák,
Z lasmí razpleténimi — breza,
Vzdihuješ v mrzli zrak.

Vzdihuješ v nebó, da skoro
Premine ledeni vihár,
Vzdihuješ v nebó, da skoro
Zasíne vígredi žar.

Oj breza, nikari ne prôsi,
Da vrne se vígredi cvet!
Oj breza, prôsi, da dolgo
Zemljó še pokriva led!

Kedó se v vígredi žarni
Ozira ná-te, kedó?
A v zimi se zdiš mi najlepše
Med vsemi drevesi drevó.

Gojko.

Verski dvom.

Obdaja krog in krog me neprodiren,
Brezkončen mrak;
Tu v temi tavam zbegán in nemiren,
Potrt, šibak!
Kakóv zlí duh me v noči tej podí,
Obupom silnim srce mi duší?

Brezdanje žrelo pred nogó mi zija;
Pekel temán!
V globini zelen plam vrší, se zvija;
Pogled strašán!
Žveplen iz žrela v zrak valí se dim.
Oh, dih mi jemlje! tresem se, medlím!

Pa čuj, nakrat miloben glas šepeče
Meni v uhó:
Pogledaj kvišku, zbegano človeče!
Poglej v nebó!
Nad teboj čuva vsemogočni Bog.
Ki sam rešiti more te nadlog.

Oh mili glas! oh luč! odkod mi siješ,
Razganjaš noč,
Ter nov mi up v potrto srce liješ
In daješ moč? . . .
Oh, vera sveta! tvoj nebeški žar
Me ne zapústi več nikdar, nikdar!

Zamejski.